

vedal, da je deklico kot šolarico zapeljal neki omoženi mož, na kar so jo stariši spodili od hiše. Sodišče jo tatico oprostilo, ter jo z otrokom vred izročilo javnemu vzgojališču.

Strašna obsodba. V Terni so prijeli italijanski orožniki nekega čevljarja, ki je bil že trikrat obsojen v dosmrtno ječo, vrhutega pa še skupno na 176 let in sicer vsakokrat kontumaciran, to je, da so ga obsodili ne da bi bil on pred sodnijo prišel. Sodišča so sedaj v opravičenih skrbah, pri katerem bi najprej predsedel dosmrtno ječo, a čevljar se vklub temu smeje, ker je prepričan, da mu bodo ostalih 176 let morali spregledati.

Materna ljubezen. Blizu Pariza, glavnega francoskega mesta je živela vdova in posestnica velikega grada. Pred kratkim je umrla in se je vršil njen sijajni pogreb. Ko so vso zapuščino v gradu pregledali odprli so tudi vrata, katere so bile vedno zaprte. V sobici (kamri) so našli mrtvo truplo hčerke posestnice katero je ležalo že več let v tej sobici. Mati je tako ljubila svojo hčerko, da je ni pustila zakopati, temveč, da jo je shranila doma. Ko je bila hčerka umrla vršil se je sijajni pogreb, a krsta (truga), katero so nesli na pokopališče, je bila prazna. Mati je zaprla svojo mrtvo hčerko v izbo, v katero ni smel nihče. V tej izbi je molila gospa vsaki dan več ur, a nihče ni vedel, kaj ima v njej skritega. Materna ljubezen je zares brez konca, brez kraja.

Usmrčiti se je hotela na Dunaju 19-letna dekla M. Nemečkova in sicer s kladivom. Tolkla je tako dolgo po njeni glavi, da je omedlela.

Gospodarske stvari.

Precepljanje sadnega drevja. Res, da se je o tem vprašanju že mnogo pisalo, a dosedanji gospodarski uspehi so z ozirom na dosegljive uspehe še jako skromni. Nakupovalci sadja se pritožujejo, kako težko je dobiti večjo množino sadja, posebno priljubljenega, po katerem se vedno povprašuje in ki bi ga dražje plačevali. Odjemalci sadja z njim niso vselej zadovoljni. Pa tudi kmetovalci tožijo o nerodovitnosti drevja, o manj vrednih vrstah, ki ne gredo v denar, o občutljivosti nekterih dreves napram mrazu in ozeblinam in drugim boleznim. Nič kakor pritožbe in zopet tožbe. Kdo je tega kriv? Nebrižnost pri izbiranju vrst in plemen ob nasejanju, če se sploh sme o takem govoriti pri naših kmetih. So pač sadili, kar so laglje dobili, brez ozira na lego in kakovost zemlje. Seveda, potem tudi precepljanje nič ne pomaga. Mnogo je zakrivil slučaj, ki je na ta način bil merodajen, a mnogo tudi ceniki in sadjarske knjižice, ki priporočajo kar na stotine izvrstnega sadja. Tako so nastale napake in, žal, še nastajajo, ki tvorijo pri našem sadjarstvu glavni znak, a povzročajo nepovoljne uspehe. Sebična korist vsakega posameznika, pa tudi obča narodnogospodarska zahteva, da se te napake čimprej odpravijo, to velja pri novih nasadih tako, kakor pri starejših. Pri prvih nam je paziti na skrbno izbiro plemena, pri zadnjih pa na

precepitve, če še niso prestari. Pri nasadih, ki naj trajajo za vso dobo življenja, se pač priporoča preudarjati in resno prehtevati, kako jih dovesti na višini plodnosti. V to svrhu je prvi pogoj srečna izbira plemena. Kdor pa najde pogrešek slabe, nepriladne izbire v svojih nasadih, tisti naj ga popravi brez odlašanja stem, da nerodovita drevesa precepi. To je mnogo laglje doseči, kakor se morda na prvi pogled misli. No, kdo bi se neki branil svoj sadovnjak povišati v vrednosti morda za več sto odstotkov? Čemu torej tarnati in jadicovati, če je pomoč tako lahka! Prepuščajmo javkanje opešanim starcem, mi pa se zavedamo svoje moči, kjer leži naš zaklad. Vzemimo žago in nož, pa hajd na prvo tako drevo: A treba preudarka, sicer zopet lahko grešimo. Glede izbire plemena ne iščimo sveta po knjigah. Ne dajmo se nalagati po zapeljivo pisanih cenikih, tudi ne po tujih pohvalah. Vsakteri posamezen sadjar naj si misli, da je društvenik velike sadonosne okolice, ter da se mu je prizadevati, da iz sadjarstva doseže kar mogoče največji dobiček. Čim enakoličnejši bo pridelek, čim prikladnejši tržnim zahtevam, tem lažja bo prodaja. Znano priporočilo sadnih plemen za prosto delo popolnoma zadostuje še dandanes. Dobiti pa jih je povsodi. Zanje pričuje dolgoletna skušnja. Niti ni treba dolgo preiščevati in po knjigah brskati; oglej se le okoli sebe in že imaš svojo skušnjo, po kateri se ravnaj! Morda rase ktera manj imenitna vrsta jabolk ali hrušek v tvoji bližini, a gre vsekakor dobro v denar. Tedaj kaže to vrsto bolj razploviti, ker ti bo zvestejša kakor tuje, sicer imenitne vrste, pa v tvojem ozemlju in podnebjju ne shajajo. „Renski bob“ se vsekakor bolje obnaša, kakor „zimski beli kalvil“, čeprav se zadnji nazivlje kralj vseh jabolk. — Kakor rečeno, pri izbiri vrst se oziraj na krajevene razmere, ozemlje, lege podnebjje. Če ti razne vrste obetajo enak dobiček v pridelku, tedaj se je treba ozirati na tisto vrsto, ki jo kupovalci bolje plačujejo.

Loterijske številke.

Trst, dne 13. decembra: 63, 86, 51, 36, 41.
Gradec, dne 20. decembr: 8, 75, 11, 23, 49.

„Stajerčeva“ prošnja!

Vsakega tistega našega naročnika, kateri se iz enega kraja preseli v drugi kraj in nam piše, da mu naj njegov naslov (atres) predručimo, uljudno prosimo, da vsak tak naročnik, kateri želi, da se mu naš list pošilja v drugi kraj, zapiše poleg novega naslova (atresa) tudi ravno tisti naslov, pod katerem je naš časnik poprej dobival; tisti, ki imajo na svojih naslovih na desni strani tudi našo številko natisnjeno, naj tudi tisto število zapišejo. To zato, da gre delo hitreje izpod rok in da se ne prigodijo nikake pomote. Dobro je tudi, da vsak novi naročnik zapiše tudi hišno številko. Kdor se čisto na novo naroči, to je tisti, kateri „Stajerca“ od nas po pošti še ni prejemal, vsaki tisti naj zapiše na odrezek denarne nakaznice (postanwajzunge), ki se nahaja na levi strani: „Sem čisto novi naročnik“. Kdor pa nam pošlje denar po poštnem čeku, in hoče naročnino ponoviti, naj zapiše na sredini čeka, to je nad besedami

Erlagschein — Položnica

te-le besede: „Ponovim naročnino“ ali pa samo število, katero ima na svojem naslovu. Seveda se mora takoj spodaj pod temi besedami zapisati znesek, katerega pošlje in pa ravno takšen naslov (atres), kakoršnega dobiva od nas pisanega ali tiskanega. Ako nam pa kak čisto novi naročnik pošlje naročnino tudi po poštnem čeku, katerega je od kakega svojega prijatelja dobil, in bi se rad čisto na novo naročil, tisti naj tudi ravno tam zapiše besede „čisto novi naročnik.“